

— Нека войската да си испълнява службата; та-
кава е волята на падишаха. Да го съхрани Богъ на мно-
го години и да бъде славно неговото царуване! Но не
трябва и ний да съдимъ съ стърнати ръцѣ, това не ни
позволява закона на Ислама. Правовѣрниятъ трябва да
се бори съ врагътъ съ всѣкакво сражение и както разби-
ра. Ний си имаме Кушчу-оглу, той е мюслюманинъ, чело-
вѣкъ съ испитана храбростъ; да го извикаме тайничката,
да му дадемъ затворниците отъ неговата шайка, които
изловиха и докараха гиуритъ, и нека той да върви да
се бие съ *комитетите*,

Всичкиятъ отъ душата сърдце се съгласиха съ пред-
ложението; но стариятъ кадия, блъстатель на справед-
ливостта и на тазимата, по убъждение и по съвѣсть,
възстана и категорически обяви, че не се съгласява. То-
гава и мютесарифина се присъедини къмъ неговото мнѣние.

— Какво ще каже за това Ферикъ-Наша? Ще на-
пише на съдразамина, ще се научатъ за това консулитъ
въ Одринъ. Мене тутакси ще ме уволнятъ; азъ веднъжъ
се унарихъ съ гореща вода, сега се страхувамъ и отъ
студена.

Съ това се свърши засѣданietо. Стариятъ мюфтия
излѣзе безъ да се изостави отъ мисъльта си и отиде не
въ домътъ си, а въ недалѣчното *теке*, то есть мюслю-
манскиятъ мънастиръ. Тамъ множество дервиши, съ ви-
соки бѣли агнешки калпаци, сидѣйки на кожи отъ диви
коzi, извѣршваха *намазъ-икинди*. Това е една отъ петъ-
техъ ежедневни молитви, която се чете подиръ два часа
слѣдъ молитвата по-пладнѣ, *ейленъ-намазъ*; слѣдъ нея
иди вечерната молитва при захожданietо на слънцето, и
деньть се свършва съ намазъ подиръ два часа слѣдъ
вечерната молитва. Всичкиятъ намази се започватъ съ
главниятъ намазъ при изгрѣванието на слънцето.

Дервишитъ струваша метани и въздуха се оглася-
ваше съ молби къмъ Аллаха всемогжущий, Аллаха всевиш-
ний, Аллаха грозний. Дервишитъ се моляха прѣдъ своите
келии, подъ покритата галерия, която окръжаваше двора
на текето.